

καὶ τὸν οἶχον αὐτοῦ μέλους ἐγκρίτου καὶ ἀγαπητοῦ, ἐξ ἔκεινων, ὃν ἡ μνήμη παραμένει ἀνεξίτηλος καὶ ιερὰ ἐν τῇ χαρδίᾳ τῶν ἐπιζώντων.

Κ. Φ. Σ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

ΜΕΤΑ τοῦ θέρους τὴν μονοτονίαν
καὶ τὸν ἀνέφελον τὸν οὐρανόν,
μετά τὸν τοῦ φωτὸς ὥκεανὸν
καὶ τὴν φαιδρότητα τὴν αἰωνίαν,

Μ' εὔφρόσυνον ἀσπάζομαι καρδίαν
τὸ πρῶτον νέφος φθινοπωρινόν,
τὸν ἥχον τῆς βροντῆς τὸν μακρυνόν
καὶ τῆς βροχῆς τὴν δρόσον τὴν ἄγλαν.

Οὕτω ἐπλάσθημεν! δ σταθερὸς
τῆς εύτυχίας ἥλιος κουράζει
τὸ σθένος τῆς ψυχῆς μας παραλύων.

‘Ο πόνος μᾶς ἐγείρει δ σφοδρός,
ὅστις μὲ νέφη τὴν ψυχὴν σκιάζει
καὶ τὴν κρατύν’ εἰς βάπτισμα δακρύων.

ΑΡΙΣΤΟΜ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ